

Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Adormirii Maicii Domnului

Duhul Mângâietorul, El este lucrarea Mea în această zi de praznic împărătesc în cer și pe pământ pentru mama Mea Fecioară, iar Eu sunt Fiul ei iubit, Iisus Hristos.

Mă las cuvânt în grădină și întâmpin sărbătoarea și-i mângâi pe cei ce pornesc spre izvorul cuvântului Meu și le ies înainte cu sfinții și le dau lor pe Duhul Sfânt Mângâietorul și le spun:

Pace vouă! Veni-va vremea și a și venit să fie Domnul pe pământ cu oamenii credincioși și să șteargă lacrima din ochii lor, precum este scris, și iată, vin și împlinesc.

O, am venit, și stau pe nori cu sfinții și cu mama Mea Fecioară, așa cum am stat acum două mii de ani în ziua când am venit și am luat-o lângă Mine și lângă Tatăl și lângă sfinți. O, privește ea acum peste lucrarea acestei zile și se pregătește cu daruri, cu cuvânt plin de daruri și plin de rugăciune pentru poporul cuvântului Meu și pentru cei ce au așteptat plini de dor această zi, întâlnirea lor cu Domnul și cu sfinții Săi. Când te duci la o serbare mult dorită și mult așteptată de tine, stai cu sufletul plin de dor și de fiori, dar când știi că ea a și sosit și ești în mijlocul ei, te hrănești, te mângâi, iubești mult, te bucuri, iar apoi te doare când se strânge sărbătoarea, și iei apoi din duhul ei și-ți alini inima multă vreme după aceea.

O, pace vouă, celor de aici și celor ce vă strângeți la izvor! Noi suntem în văzduh și privim. Vedem înainte și Ne umplem de duhul mângâierii și unii altora ni-l hrănim, și iată câtă bucurie strâng cei din cer în zile de sărbătoare cu întâlnire, și tot așa și cei de pe pământ în prăznuirea lor cu Domnul.

O, fiilor de la izvorul Meu de cuvânt, v-ați ostenit, măi fiilor. Vă binecuvintez osteneala și neodihna cea pentru Mine. Pace vouă în vreme de trudă pentru Domnul!

O, mamă a Mea, fă-te lor mângâiere din cer, mamă, lor și celor veniți la izvor. Au venit la serbarea cea pentru tine, mamă, și Ne mângâiem cu ei. Acum două mii de ani am spus: «*Eu milă voiesc, nu jertfă*». O, milă aștept de la om, mamă. Să-i fie omului milă de Domnul, de durerea Mea cea de la păcatele oamenilor.

L-am pierdut pe om după ce l-am zidit, l-am pierdut din pricina poftii lui de păcat. Milă voiesc pentru ceea ce am pierdut. Sunt fără odihnă. Nu mai am casă de odihnă și sunt neodihnit.

O, ai fost mereu și ești mereu plină de milă pentru Mine, mama Mea. De când te-ai născut și M-ai aflat de Dumnezeu al tău ai fost plină de milă pentru Mine. Caut om cu milă, caut mereu. Nu-mai cel plin de milă de Mine, numai acela vine și stă cu Mine și se face Mie ajutor și mângâiere în durere.

O, mama Mea, așează-Mi duhul mângâierii în carte lângă Mine, că suntem în sărbătoare pentru mângâiere, mamă. E cerul pentru tine în prăznuire în această zi. Presară tu daruri, dă-le de la Noi, ma-mă! O, binecuvântată să fie grăirea ta în zi de adunare cu popor la izvor, mama Mea! Amin.

— *O dată cu apropierea zilei mele de serbare am privit peste ea cu înainte-vedere și am pus daruri din cer în brațe ca să le împart celor strânși la sărbătoare. Darul iubirii de Tine voiesc să le dau. Darul mi-lei de Dumnezeu voiesc să-l simtă crescând în ei, că l-ai zidit pe om, dar el nu Te-a iubit, Fiule Doamne. Mi-a fost milă de Tine pe pământ, și tot așa și în cer acum.*

Îi este omului dor de păcat, Fiule Doamne. El știe că dacă face aceasta nu Te poate iubi, nu se poate împărți. În iubire nu te poți împărți între Dumnezeu și tine. O, eu nu m-am împărțit. Eu numai pe Tine Te-am iubit, Fiule Doamne, nu-mai pe Tine mereu, mereu. Numai cu milă de Tine mereu am fost și sunt, numai cu gândul la Tine am fost și am rămas, o, Fiule scump.

Vă dau povață de milă pentru Domnul și pentru cei din cer, fiilor. Din zori stau și vă privesc calea și simțirea inimii și dorul din ea. Dacă vreți să nu vă despărțiți de Fiul meu, de

Domnul, o, hrăniți-vă inima cu milă de El și umblați după El și cu El, căci pașii voștri sunt numărați, iar mila de Domnul se adună în cer pentru voi.

O, e țara voastră în primejdie acum, fii români. Rugați-vă cu foc în inimi pentru dezrobirea ei de sub omul cel răufăcător peste ea. E țara română în clește, sub cei ce n-au milă de Dumnezeu și de oameni. Hai să dăm mână cu mână cei cu inima română, că ne-am strâns în România, venim din cer pe vatra ei, și n-a mai fost și nu mai este pe pământ un așa loc de odihnă pentru Domnul și pentru sfinții Săi ca și aici, unde El a cuvântat și Și-a pregătit și a făcut grădina de întâlnire ca să vină omul la chemarea Domnului, să vină să-I asculte glasul și să-l prindă mila și să se umple de dor și de milă inima omului, căci Fiul meu a spus: «Milă voiesc, nu jertfă».

O, cu ce să-L încălzească avutul omului pe Fiul meu Iisus, pe Cel durut de la păcatele omului? S-a învățat omul să aducă jertfă pentru păcat, dar pe sine nu se aduce Domnului. Cui să dea Domnul jertfa omului?

O, are rană Iisus Hristos, are Fiul meu rană vie de la loviturile primite de la om. Păcătuieste omul și nu are iubire decât de păcat, iubire păcătoasă ca și jertfa celui păcătos.

O, e plin pământul de mila Domnului. Să fie și cerul plin de mila omului, căci suferință este în cer când omul se întoarce de la Dumnezeu și se dă lumii, mereu lumii, mereu, mereu.

O, popor adunat la sânul Domnului, eu stărui la tine cu durere. Ai milă, ai milă de Fiul meu Iisus Hristos. Uplete-ți inimioara de dor și de milă și de duh umilit, jertfa cea mai plăcută Domnului. Cu dor vă învăț, fiilor, aduceți Domnului miei pe voi înșivă și faceți-vă Lui altar și iubire pe altar. Atunci nu veți mai iubi păcatul așa cum toți oamenii îl iubesc, ci veți iubi să dați slavă Celui ce S-a dat pe Sine pe altar pentru răscumpărarea din moarte a omului, pentru iubirea și mila de om, căci omul s-a despărțit de Domnul prin păcat, iar păcatul îl ține departe, departe de iubirea cea de sus.

Daruri scumpe vă împart. Ceea ce am eu dau să împart cu voi, ca să aveți și voi ceea ce am eu. Eu Îl am pe Domnul iubire și dor, și toate darurile se cuprind în El. Tot ce poate avea omul mai scump, în Domnul este. O, lăsați-vă iubiți și purtați de iubirea cea de sus, cea care stă înaintea tronului slavei Domnului, gata să rodească în cei ce o cheamă.

O, neam român, rostesc numele tău în ziua mea de sărbătoare și te doresc al Fiului meu să fii acum și pe vecii, așa cum Tatăl te-a ales Lui pentru sfârșit de timp, țara Fiului Lui. O, câte lacrimi în cer pentru tine! Ești scumpă la Dumnezeu, dar ești furată, și te înjosesc cei ce te-au furat pentru ei. O, trezește-te și te scutură de dușmanii tăi!

O, dă-i duh de sus neamului român, Fiule Iisus Hristos! O, fie-Ți milă, Doamne! Ridică la veghe pe cei cu milă din cer și cu putere de minuni și de cuvânt peste ea! Așa este ruga mea pentru ea, pentru cea aparte, și fă din ea voia Ta, Doamne.

Iar voi, cei cu milă și cu dor de Domnul, purtați aceste daruri, purtați-le cu râvnă și cu inima fierbinte. Ele vă vor ține pe voi în Fiul meu Iisus, și pe El în voi, iar lumea vă va vedea și va înțelege pe Dumnezeu și toată frumusețea Lui.

Eu vă mângâi acum ființa. Ați venit la sărbătoarea mea. Aceste petreceri sfinte rămân scrise și mărturisesc. Fiți și voi mărturisitori. Milă și iubire pentru Fiul meu, acestea vă doresc, acestea vă îndemn. Nimic n-ați făcut mai frumos în viață ca și venirea voastră de acum la izvorul Fiului meu Cuvântul în vreme de sărbătoare. O, pace vouă! Duhul mângâierii v-a adus, și tot el vă poartă înapoi pașii.

O, aveți grijă de măsura împărăției lui Dumnezeu din voi și mărturișiți-o cât este, fiilor. Amin.

— O, dulce mama Mea, dulce sărbătoare ridicăm spre Tatăl aici, în grădina unde Ne strângem în duhul mângâierii, mamă. Eu milă voiesc de la om, căci toate sunt ale Mele din cele ce omul dă să-Mi dea. Eu vreau să se întoarcă omul la Mine, nu să-Mi dea daruri, mamă. Să-l las fără nimic ca să nu mai aibă ce să dea și cu ce să-Mi scoată ochii? O, și chiar dacă așa a fost pes-

te om din loc în loc, din când în când, dar dacă nu are cine să-L arate pe Domnul, e tot fără folos pentru om. Mi-aș trimite de aici lucrători, dar lumea e rea, mamă. Am prea puțini ca să-i mai și trimit, o, și câte sunt de lucru aici! Iată, Mă duc Eu și cuvântul Meu, și binecuvintez puterea cuvântului Meu, ca să pătrundă el ca lumina și să facă minuni, căci Eu rostesc și spun acum peste români:

O, scoală-te din somn, neam român, și vino-ți în fire. Te vestesc că ești în cumpănă. O, scoală-te din somn și veghează apoi până ce va trece ispita, dar roagă-te să-ți scot din lan neghina și să se dea în lături răufăcătorii tăi. Eu, Domnul, poruncesc lor și le spun: O, aplecați-vă, o, dați-vă în lături, voi, cei hrăpăreți, care iubiți minciuna și slava nemeritată! O, fiți cuminiți, fiți cuminiți, ca nu cumva să vă măture furtună neșteptată!

Eu, Domnul, Eu am grijă de tine, țară română. Amin.

Voi, fii miloși, care veniți cu dor la izvorul Meu de cuvânt, rămâneți în iubirea Mea, rămâneți lângă ea. Iubirea Mea este poporul cuvântului Meu. El s-a adus Mie ca să fac Eu cu el voia Mea, iar voi veniți, o, veniți la izvor. Aici Îmi deșert cuvântul gurii Mele. Hrăniți-vă cu fiori din acest cuvânt. Îmbrăcați-vă în daruri duhovnicești, ale căror haruri să aibă putere pentru mântuirea oamenilor, că lu-mea n-are veghetori care s-o deștepte spre trezire și spre viață apoi.

De dor și de iubire i-am dat omului suflet când l-am zidit. El însă s-a smuls din mâna Ziditorului său. Cu milă caut după om și milă aștept să-Mi dea.

Acum, popor al cuvântului Meu, duhul mângâierii ți-l aștern pe creștet, că Mi-ai pregătit popas și M-ai mângâiat. O, ai grijă de cei ce înțeleg cuvântul Meu de peste tine dintre cei care dau să vină și să vadă din acest cătunaș. Vom privi și vom înțelege dacă vor avea credință.

Te strâng la sân și te cuprind ca să-ți dau tărie și ca să-Mi slujești cu ea, iar tu să ai milă de Domnul, fiule. Cuprind în taina cea de sus ziua de serbare pentru mama Mea Fecioară. Cobor aici pacea sfântă. Oștirile cerești au luat din slava Mea cu tine și cu cei adunați la izvor.

Las duhul mângâierii peste tot și peste toate. Las pacea Mea aici.

Rămân cu voi, fiilor! Rămâneți cu Mine, o, fiilor. Amin, amin, amin.

15/28 august 2014